

Nr 74.

Godkänd av första kammaren den 28 mars 1917.

Godkänd av andra kammaren den 28 mars 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 17 april 1916 angående vissa utfästelser rörande införsel och utförsel av varor m. m. samt lag om fortsatt tillämpning av nyssnämnda lag.

(Sammansatta bevilnings- och lagutskottets utlåtande nr 1 och memorial nr 2.)

Till Konungen.

Genom en den 23 februari 1917 dagtecknad proposition, nr 55, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till *dels* lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 17 april 1916 angående vissa utfästelser rörande införsel och utförsel av varor m. m., *dels ock* lag om fortsatt tillämpning av nyssnämnda lag.

De av Eders Kungl. Maj:t riksdagen sålunda förelagda förslagen hava icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick godkännas, utan har riksdagen i anledning av propositionen för sin del antagit följande

Lag

om fortsatt tillämpning av lagen den 17 april 1916 angående vissa utfästelser rörande införsel och utförsel av varor m. m.

Häri genom förordnas, att lagen den 17 april 1916 angående vissa utfästelser rörande införsel och utförsel av varor m. m., vilken lag gäller *Bihang till riksdagens protokoll 1917. 14 saml. 23 häft. (Nr 74—76.)*

till och med den 31 mars 1917, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1917; dock skall från och med den 1 april 1917 2 § i lagen hava följande lydelse:

Handlar någon i strid mot av honom avgiven utfästelse, vartill tillstånd meddelats efter ty i 1 § sägs, straffes med böter från och med tio till och med tiotusen kronor eller fängelse från och med en månad till och med ett år. Samma lag vare, där någon, som genom utfästelse, varom här förmäles, förbundet sig att icke utföra vara till utlandet eller visst främmande land, gör försök att i strid mot utfästelsen utföra varan.

Har gärningsmannen eller annan, för vilkens räkning sådan åtgärd vidtagits, därav haft vinst, vare skyldig utgiva det belopp, vartill vinsten högst kan skattas; dock att denna påföljd icke ådömes den som genom samma handling gjort sig förfallen till straff för olovlig varuutförelse eller försök därtill och, enligt vad därom är stadgat, förverkat varan eller dess värde.

Av Konungen jämlikt ovannämnda lag givet förordnande må ej äga tillämpning längre än till och med den 30 juni 1917. I fråga om sådan under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen sägs, skall vad där är stadgat fortfara att gälla även efter sist berörda dag.

Stockholm den 28 mars 1917.

Med undersåtlig vördnad.
